

A LA COMISSIÓ DE DRETS SOCIALS, CULTURA I ESPORTS DE L'AJUNTAMENT DE BARCELONA

Ara fa 82 anys, el 16 de juny de 1934, l'Ajuntament de Barcelona va retre homenatge a la figura de Pau Casals amb diversos actes: va nomenar-lo fill adoptiu, li va concedir la Medalla de la Ciutat i va donar el seu nom a una avinguda. Casals ja era llavors un reconegut violoncel·lista, que tot i la seva fama mundial, mantenia una estreta relació amb la nostra ciutat: havia estat alumne i professor a l'Escola Municipal de Música i al Conservatori del Liceu, era violoncel·lista a la Gran Orquestra del Liceu, i el 1919 havia creat, amb el seu germà Enric, l'Orquestra Pau Casals, nucli d'on va sorgir la que avui és l'Orquestra Ciutat de Barcelona i Nacional de Catalunya. Però a més, havia tocat en els principals escenaris del món -Londres, París, Viena, Nova York, Sant Petersburg, Ciutat de Mèxic... - i fins i tot havia actuat en privat per a la reina Victòria d'Anglaterra al Crystal Palace de Londres i havia estat convidat per Theodore Roosevelt a tocar a la Casa Blanca.

Però no només això. Sempre que calia, Pau Casals mostrava el seu compromís amb la justícia i amb els més necessitats: el 1926 havia creat l'Associació Obrera de Concerts, amb la intenció d'apropar la música a la classe treballadora; el 1931 va celebrar la proclamació de la República amb un concert a Montjuïc, i el 1933 havia rebutjat d'actuar al Berlín nazi, "*mentre la seva vida musical no fos lliure*". Durant la guerra civil espanyola va participar en múltiples concerts benèfics; el seu últim concert a Catalunya, celebrat el 1938 al Liceu, va ser a benefici de la Societat d'Ajuda als Infants. Però va ser sobretot a partir de la finalització de la guerra civil, quan es va haver d'exiliar, i de l'esclat de la segona guerra mundial, quan la figura de Pau Casals va transcendir l'àmbit estrictament musical per convertir-se en una referència universal de la pau i la justícia, negant-se a actuar en països on no es respectessin els principis democràtics.

A partir d'aleshores va començar a dur a terme una constant i incansable tasca d'ajuda i suport als refugiats catalans i espanyols, i de denúncia internacional contra la dictadura franquista. A mida que la seva fama com a músic creixia, també ho feia el seu compromís amb els drets humans, arran del qual va actuar en diverses ocasions a la seu de les Nacions Unides, a Nova York. La primera d'aquestes actuacions, el 1958, va ser retransmesa per ràdio a més de 40 països, que juntament amb el seu missatge de concòrdia, li van valdre ser nominat per al Premi Nobel de la Pau. A partir dels anys

seixanta, l'octogenari violoncel·lista va anunciar la seva voluntat d'iniciar una croada per la dignitat humana, la fraternitat i la pau. Durant deu anys va estar dirigint el seu oratori "El pessebre" per tot el món, incloent diversos concerts a la seu de les Nacions Unides. L'any 1963 John F. Kennedy li va concedir la Medalla de la Llibertat. El 1971, amb 95 anys, estrenava a la seu de l'ONU l'Himne de les Nacions Unides; aquell mateix dia va pronunciar el recordat discurs que començava amb les paraules "*I am a catalan...*". El 1973 Pau Casals va morir a Puerto Rico, la pàtria de la seva mare, després de 34 anys a l'exili, sense haver pogut tornar mai més a casa seva.

La ciutat de Barcelona vol expressar la seva admiració i el seu agraïment a la vida i l'obra de Pau Casals, a la seva dimensió musical i humanitària, i al seu permanent exemple d'estimació a la seva terra.

Per tot això, i d'acord amb el que estableixen els articles 65, 73 i 101.1 del Reglament Orgànic Municipal, els grups sotasignants formulen la següent

DECLARACIÓ INSTITUCIONAL

La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports acorda:

Primer: Reafirmar el reconeixement del valor que ha tingut al llarg de més d'un segle, i té encara avui, l'obra de Pau Casals (1876-1973), de dimensió universal i plenament exemplar, enriquidora i vigent, culturalment i humana, per a Barcelona, Catalunya i el Món.

Segon: La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports, que recull la petició de la Fundació Pau Casals i de les entitats musicals de la ciutat que li donen suport - L'Auditori, el Palau de la Música, el Gran Teatre del Liceu, l'Escola Superior de Música de Catalunya, el Conservatori Municipal de Música de Barcelona i el Conservatori Superior de Música del Liceu-, acorda instituir la "Diada Pau Casals - Ciutat de Barcelona / Pablo Casals Day - Barcelona" el 16 de juny de cada any, oberta a totes les persones que fan de la música una part important de la seva vida, a totes i tots els barcelonins, amb especial atenció a les joves generacions.



Tercer: Donar suport a l'organització d'aquesta Diada amb un programa que contempli la commemoració del reconeixement de la ciutat de Barcelona a Pau Casals, la participació popular en el record de la seva dimensió musical i humana, l'exaltació de la música com a llenguatge universal i la projecció de Barcelona com a ciutat de la música i la pau.

Laia Ortiz

Segona Tinenta d'Alcalde

Jaume Ciurana

Grup Municipal de Convergència i Unió

María Magdalena Barceló

Grup Municipal de Ciutadans

Juanjo Puigcorbé

Grup Municipal d'Esquerra Republicana
de Catalunya

Carmen Andrés

Grup Municipal del Partit dels
Socialistes

Àngels Esteller

Grup Municipal del Partit Popular

Maria Rovira

Grup Municipal CUP-Capgirem
Barcelona